

مدل‌سازی بارش رواناب با استفاده از اصل ماکزیمم آنتروپی (مطالعه موردی: حوضه کسیلیان)

رسول میرعباسی نجف‌آبادی^{*}، یعقوب دین‌پژوه و احمد فاخری‌فرد^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۷/۶؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۲/۲۴)

چکیده

برآورده دقيق رواناب يك حوضه در مدیريت منابع آب از اهميت زيادي برخوردار مي‌باشد. در اين مطالعه رواناب ماهانه با استفاده از اطلاعات بارش و با مدل توزيع احتمالي شرطي بر اساس اصل حدакثر آنتروپي تخمين‌زده شد. برای توسعه اين مدل از داده‌های بارش و رواناب حوضه رودخانه کسیلیان طی سال‌های ۱۳۴۹ تا ۱۳۸۵ استفاده گردید. پaramترهای مدل بر اساس اطلاعات پيشين حوضه از قبيل ميانگين سري‌های زمانی بارش و رواناب و كواريانس بين آنها تخمين‌زده شد. مقادير رواناب ماهانه اين حوضه، با استفاده از مدل توسعه داده شده، به ازاي مقادير ضريب رواناب و دوره‌های بازگشت مختلف در سطوح احتمال وقوع بارش مختلف محاسبه شد. نتایج نشان داد که مدل توسعه داده شده به ازاي ضريب رواناب $6/0$ به طور رضایت‌بخشی رواناب خروجی از حوضه را برای دوره‌های بازگشت مختلف تخمين می‌زنند. هم‌چنان مقدار رواناب تخمينی، در يك سطح احتمال وقوع بارش ثابت و ضريب رواناب معين، با افزایش دوره بازگشت کاهش می‌يابد. با اين حال، نرخ تغيير در ميزان رواناب با افزایش رواناب دوره بازگشت به آرامي کم می‌شود.

واژه‌های کلیدی: حداكثر آنتروپی، بارش، رواناب، مدل توزيع احتمالاتی شرطي، حوضه کسیلیان

۱. به ترتیب دانشجوی دکتری، استادیار و دانشیار مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: mirabbasi_r@yahoo.com

مقدمه

هیدرومتری (۴ و ۱۳)، پیش‌بینی کیفیت آب رودخانه‌ها (۱۰)، تخمین پارامترهای توزیع‌های فراوانی (۱۸ و ۱۹)، تفکیک (Disaggregation) مقادیر بارش روزانه به مقیاس ساعتی (۱۵)، بررسی و ارزیابی خصوصیات زمانی و مکانی بارش (۷، ۳ و ۱۴) استفاده شده است. اصل حداکثر آنتروپی در زمینه مدل‌سازی بارش - رواناب نیز توسط محققین به کار گرفته شده است. برای نمونه، سوناگا (۲۱) اصل حداکثر آنتروپی را در تحلیل فراوانی سیالاب به کار برد. او از اطلاعات موجود شامل میانگین و انحراف معیار برای تخمین پارامترهای تابع توزیع استفاده نمود. آموروچو و اسپیلدورا (۶) آنتروپی را برای ارزیابی عدم قطعیت مدل حوضه استانفورد در شبیه‌سازی رواناب یک حوضه در کالیفرنیا، به کار برند.

سوناگا (۲۲) اصل حداکثر آنتروپی را برای مدل‌سازی فرایند بارش - رواناب به کار برد. او عبارت آنتروپی شرطی را براساس قیود معین برای به دست آوردن توزیع شرطی رواناب براساس رخداد بارش معین بیشینه نمود، آنگاه پارامترهای تابع توزیع مذکور را براساس اطلاعات موجود شامل میانگین سری زمانی داده‌های بارش و رواناب و کوواریانس آنها تخمین زد. آگراوال و همکاران (۵) یک مدل توزیع احتمالی شرطی براساس حداکثر آنتروپی برای تخمین رواناب هفتگی و ماهانه حوضه سد ماتاتیلا روی رودخانه بتوا در هندوستان برای هفت‌ها و ماه‌هایی که موئsson فعلی است، در یک دوره ۱۵ ساله، توسعه دادند. آنها پارامترهای مدل توزیع احتمال شرطی را برای ضرایب رواناب مختلف، در هر هفته و هر ماه در دوره زمانی مورد مطالعه تعیین نمودند. مدل توسعه داده شده برای تخمین رواناب هفتگی و ماهانه برای مقادیر مختلف ضریب رواناب و دوره‌های بازگشت در سطوح احتمال وقوع بارش مختلف در آن حوضه به کار رفت. نتایج نشان داد که مقدار رواناب تخمینی، در یک سطح احتمال وقوع بارش ثابت و ضریب رواناب معین، با افزایش دوره بازگشت کاهش می‌یابد. هدف این مطالعه کاربرد مدل توزیع احتمال شرطی بارش - رواناب مبتنی بر اصل حداکثر آنتروپی، برای تخمین رواناب ماهانه در سطوح مختلف

تاکنون مدل‌های فراوانی برای شبیه‌سازی فرایند بارش - رواناب در یک حوضه توسط محققان توسعه داده شده‌اند. در این خصوص می‌توان به مدل‌های ارائه شده توسط ناش (۱۶)، سوگاوارا (۲۳) و سینگ و ولهايزر (۲۰) اشاره نمود. با توجه به اینکه میزان رواناب یک حوضه تحت تأثیر عوامل بسیاری است، بیشتر مدل‌های بارش - رواناب بر اساس اطلاعات مشاهداتی پیشین حوضه‌ها فرمول‌بندی و با یک مدل پارامتری بسط داده شده‌اند. پارامترهای این مدل‌ها بر اساس داده‌های مشاهداتی حوضه از قبیل بارش قبلی، رطوبت خاک، نرخ نفوذ، نگهداشت سطحی، میزان ذخیره و خصوصیات فیزیکی حوضه ارزیابی می‌گردند. هرچند، در بسیاری از مناطق جهان، کاربرد این گونه مدل‌ها بسیار محدود می‌شود زیرا بسیاری از داده‌های مورد نیاز اندازه‌گیری نشده و آنها هم که اندازه‌گیری می‌شوند از طول آماری کمی برخوردارند. یکی از روش‌هایی که برای تخمین رواناب با داده‌های سهل‌الوصول به کار می‌رود روشی است که بر مبنای اصل آنتروپی بنا نهاده شده است.

اصل حداکثر آنتروپی معیاری منطقی و در عین حال تجربی را برای انتخاب بهترین تابع توزیع احتمالاتی، از مجموعه‌ای از توزیع‌های موردنظر به دست می‌دهد. توزیعی بهترین خواهد بود که تابع آنتروپی را با توجه به محدودیت‌ها با حداقل خطا بیشینه می‌کند. افزون بر این، پارامترهای تابع توزیع آماری را می‌توان با استفاده توان از اصل حداکثر آنتروپی و تکنیک بهینه‌سازی کلاسیک ضرایب لاگرانژ تخمین زد. در واقع آنتروپی معیاری از عدم قطعیت فرایندهای تصادفی هیدرولوژیک است که به طور غیرمستقیم محتوا اطلاعاتی اندازه‌گیری‌های زمانی - مکانی این فرایندها را منعکس می‌سازد. تئوری آنتروپی اولین بار توسط شانون (۱۷) توسعه داده شد و پس از آن به طور گسترده در مسائل مختلف علمی مورد استفاده قرار گرفته است. در زمینه‌های هیدرولوژیکی از مفهوم آنتروپی در تعیین فواصل بهینه نمونه‌برداری (۸)، طراحی و ارزیابی شبکه‌های پایش کیفیت آب (۹، ۱۰ و ۱۱)، طراحی و ارزیابی شبکه ایستگاه‌های

کلاس A در طول دوره آماری موجود در ۳ ایستگاه سنگده، درزیکلا و اوریملک به ترتیب برابر با ۷۶۶، ۷۹۱ و ۷۳۸ میلی متر در سال می باشد که حداقل و حداکثر سالانه آن برابر با ۵۵۵ و ۹۹۱ میلی متر در ایستگاه سنگده بوده است. در این مطالعه آمار ایستگاه کلیماتلوژی سنگده واقع در ارتفاع ۱۳۷۰ متری از سطح دریا و در نزدیکی مرکز حوضه به دلیل طول و صحت آماری بیشتر مورد استفاده قرار گرفت. ایستگاه هیدرومتری حوضه در ارتفاع ۱۲۰۰ متر از سطح دریا و در نزدیکی روستای ولیک بن قرار دارد و مجهز به پارشال فلوم بتنسی، اشل و لیمنوگراف است که می تواند دبی تا حدود ۲۰ مترمکعب بر ثانیه را اندازه گیری نماید (۱). در این مطالعه با توجه به کیفیت داده های موجود، از داده های رواناب ماهانه ایستگاه ولیک بن طی سال های ۱۳۴۹ تا ۱۳۸۵ استفاده گردید. بر اساس جمع بندی آمار موجود، متوسط آبدهی سالانه رودخانه برابر با ۴۶۸ مترمکعب بر ثانیه است که معادل ۱۴/۸۲ میلیون مترمکعب در سال می باشد. متوسط دبی ویژه رودخانه برابر ۷/۰۶ مترمکعب در ثانیه در کیلومترمربع است که معادل ارتفاع جریان ۲۱۸/۵ میلی متر می باشد.

۲. اصل آنتروپی

آنترولوپی به صورت معیار عدم قطعیت یا امید ریاضی اطلاعات تعریف شده است (۱۵). اگر x یک متغیر تصادفی با توزیعی پیوسته باشد، آنگاه آنترولوپی به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$H(x) = -K \int_{-\infty}^{+\infty} f(x) \log[f(x)] dx \quad [1]$$

که در آن $H(x)$ آنتروپی سیستم، f تابع چگالی احتمال و K ثابتی مثبت است که به صورت فاکتور مقیاس تعريف شده و به انتخاب واحد اندازه‌گیری وابسته می‌باشد. مفهوم آنتروپی را می‌توان برای جفت متغیرهای (x, y) از طریق آنتروپی توان Ω تعیین داد که به صورت زیر بیان می‌شود (۵):

$$H(x, y) = -K \int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} f(x, y) \log[f(x, y)] dx dy \quad [2]$$

اگه در آن $H(x, y)$ آنتروپی تواأم سیستم و $f(x, y)$ تابع چگالی احتمال تواأم برای x و y می باشند.

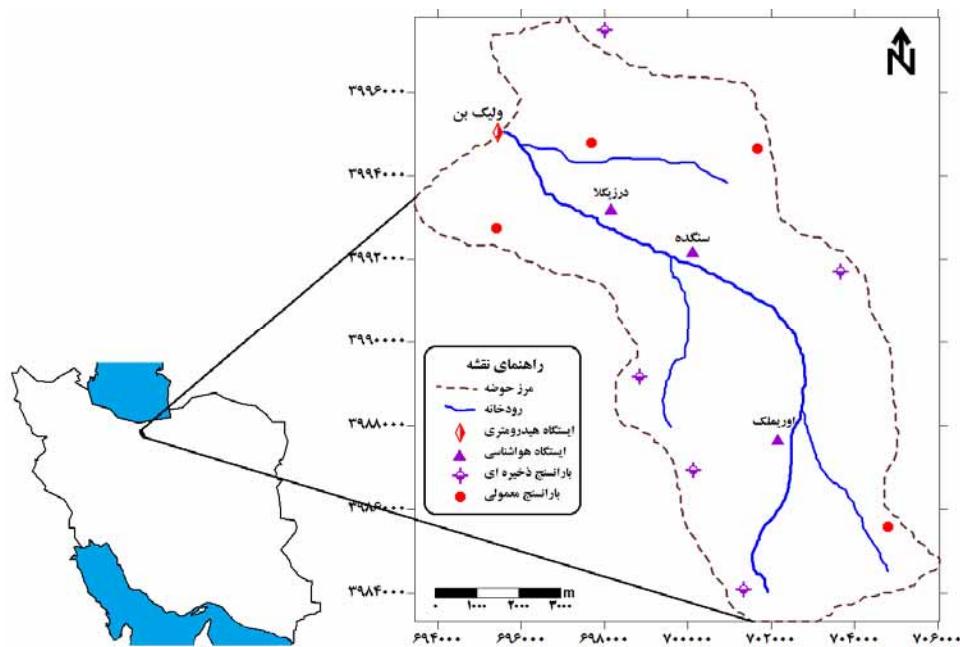
احتمال بارش برای دوره‌های بازگشت و ضرایب رواناب مختلف در حوضه رودخانه کسیلیان است.

مواد و روش‌ها

۱. منطقه مورد مطالعه و داده‌های مورد استفاده

منطقه مورد مطالعه حوضه آبريز کسیلیان، از زیرحوضه های رودخانه تالار، با مساحت ۶۶/۷۵ کیلومترمربع می باشد. موقعیت جغرافیائی این حوضه بین $۳۵^{\circ} ۰۵' \text{ تا } ۳۶^{\circ} ۰۷'$ عرض شمالی و $۴۲^{\circ} ۱۵' \text{ تا } ۴۴^{\circ} ۰۸'$ طول شرقی واقع شده است (شکل ۱). دامنه ارتفاعی این حوضه بین ۱۱۰۰ تا ۲۷۰۰ متر، با متوسط ۱۵۷۶ متر از سطح دریا می باشد. آب رودخانه اصلی حوضه از جنوب به سمت شمال غربی حوضه جریان دارد و در محلی به نام ولیک بن از حوضه خارج و به رودخانه تالار می ریزد. ایستگاه های هواشناسی حوضه کسیلیان متعلق به وزارت نیرو از سال ۱۳۴۹ تأسیس گردیده و شامل سه ایستگاه هواشناسی به نام های سنگده، درزیکلا و اوریملک می باشد. متأسفانه ایستگاه اوریملک از سال ۱۳۶۴ تعطیل شده است. هم چنین این حوضه دارای ۶ ایستگاه باران سنج معمولی (روزانه) به نام های سنگده، درزیکلا، اوریملک، سوت کلا، کله، ولیک چال و شش ایستگاه باران سنج ذخیره ای به نام های کشت، خاکستر، کته او جا، پنار کا، خجیر دشت، وال رو و گتنی نو است.

متوسط بارندگی سالانه این حوضه در طول دوره آماری موجود با استفاده از ۱۲ ایستگاه باران سنجی با روش تیسن ۷۸۳/۴ میلی متر می باشد (۱). حداقل بارندگی ۲۴ ساعته این حوضه ۵۸ میلی متر است که در ایستگاه سنگده در تاریخ $۱۳۶۹/۲/۲۳$ ثبت شده است. حداقل باران سالانه $۱۴۰۴/۳$ میلی متر در ایستگاه باران سنج ذخیره ای گتنی نو و $۱۳۲۶/۵$ میلی متر در ایستگاه باران سنج معمولی ولیک چال ثبت شده است. توزیع زمانی بارش در این حوضه نسبتاً منظم است. سهم بارش فصل زمستان $۲۰/۴$ درصد و سهم فصل تابستان ۳۰ درصد بارش سالانه می باشد. درصد بارندگی در فصول بهار و پائیز به ترتیب $۲۷/۵$ و $۲۲/۱$ درصد می باشد (۲). متوسط میزان تبخیر از تشت

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی حوضه کسیلیان

$$\sum_{x,y} yf(x,y) = \bar{y} \quad [5]$$

$$\sum_{x,y} xyf(x,y) = S_{xy} + \bar{x}/\bar{y} \quad [6]$$

که در آنها، $f(x,y)$ تابع احتمال توأم دو متغیره x و y ، \bar{x} و \bar{y} میانگین های مربوطه و S_{xy} کواریانس بین دو متغیر x و y می باشند. برای بهینه سازی آنتروپی، از تابع آنتروپی توأم (معادله ۲) دیفرانسیل گیری و برابر صفر قرار داده می شود:

$$d\{H(x,y)\} = - \left[\sum_{x,y} \{1 + \ln f(x,y)\} df(x,y) \right] = 0 \quad [V]$$

که آن را می توان با استفاده از تکنیک ضرایب لاغرانژ حل کرد.
تابع لاغرانژ $L(x, \lambda)$ به صورت زیر است:

$$L(x, \lambda) = f(x) + \sum_{j=1}^m \lambda_j g_j(x) \quad [8]$$

که در آن، $f(x)$ تابع هدف، m تعداد کل قیدها، λ_j و g_j ($j = 1, 2, \dots, m$) به ترتیب ضرایب لاغرانژ و قیدها هستند.

۳. حداقل آنتروپی

آنتروپی یک شاخص عدم قطعیت است که برای پیشامد خاصی از یک فرآیند تصادفی قابل تخمین است (۶). آنتروپی یک سیستم را می توان به وسیله به کار بردن روش بهینه سازی کلاسیک برای استخراج تابع توزیع احتمال بهینه نمود. اطلاعات مورد نیاز برای استخراج تابع توزیع اساساً بر حسب محدودیت هایی است که براساس داده های مشاهداتی، تجربه، روابط ریاضی یا از هر منبع دیگر استخراج شده اند. پس از این که محدودیت ها (قیود) مشخص شدند، تابع توزیع به طور یکتا تعیین می گردد. به عبارت دیگر، برای مجموعه ای از قیدهای معین، یک توزیع منحصر به فرد برای x و y وجود خواهد داشت. برای تابع توزیع احتمال دو متغیره تصادفی $H(x, y)$ ، قیدهای زیر برای بهینه سازی آنتروپی توأم (5) گستته،

فرایند دو متغیره در نظر گرفته می شوند (۵):

$$\sum_{x,y} f(x,y) = 1 \quad [3]$$

$$\sum_{x,y} xf(x,y) = \bar{x} \quad [4]$$

$$\lambda_0 = \sum_{x,y} \{-\lambda_1 x - \lambda_2 y - \lambda_3 xy\} \quad [14]$$

برای تعیین پارامترهای مدل از طرفین معادله ۱۳ نسبت به λ_1 , λ_2 و λ_3 مشتق گرفته و قیود ۴ تا ۶ اعمال می‌شود. در زیر مراحل محاسبه پارامترهایتابع توزیع احتمال شرطی به‌طور خلاصه ارائه شده است. جزئیات بیشتر در مقاله آگراوال و همکاران (۵) شرح داده شده است.

ابتدا تابع $E_1(\beta)$ به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$E_1(\beta) = \left[-\gamma - \ln \beta - \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^n \beta^n}{n! n} \right] \quad [15]$$

که در آن γ ثابت اولر و برابر با 0.5772156649 و $\beta = \lambda_1 \lambda_2 / \lambda_3$ می‌باشد. پارامترهای d_1 و d_2 با رابطه زیر به‌دست می‌آیند:

$$d_1 = d_2 = -\beta / Z \quad [16]$$

که در آن Z عبارت است از:

$$Z = \left[1 - \frac{\exp(-\beta)}{\beta / E_1(\beta)} \right] \quad [17]$$

سپس پارامتر d_3 با رابطه زیر به‌دست می‌آید:

$$d_3 = \frac{d_1 d_2}{\beta} \quad [18]$$

پارامتر "ضریب تغییرات ضربی", C_p , با رابطه زیر تعریف می‌شود:

$$C_p = \frac{\beta Z^2 - \beta Z - 1}{\beta Z^2} \quad [19]$$

پارامتر C_p با توجه به داده‌های بارش و رواناب مشاهداتی از رابطه زیر به‌دست می‌آید:

$$C_p = \frac{S_{xy}}{\bar{x} \cdot \bar{y}} \quad [20]$$

که در آن \bar{x} و \bar{y} به ترتیب میانگین سری داده‌های بارش و رواناب و S_{xy} کوواریانس بین داده‌های بارش-رواناب می‌باشند. طبق معادله ۹ تابع توزیع احتمال شرطی تجمعی عبارت است از:

$$F(y/x) = \frac{\int_0^y f(x,y) dy}{P(x)} \quad [21]$$

۴. استخراج مدل توزیع احتمال شرطی

مدل توزیع احتمال شرطی بر اساس اصل حداقل آنتروپی برای مدل‌سازی فرایند بارش-رواناب اولین بار توسط سوناگا (۲۲) توسعه داده شد. تابع توزیع احتمال شرطی y به شرط معلوم بودن مقدار x را می‌توان با استفاده از تئوری بیزی (Bayesian) به صورت زیر نوشت (۵):

$$f(y/x) = \frac{f(x,y)}{p(x)} \quad [4]$$

که در آن $f(y/x)$ تابع احتمال شرطی، $f(x,y)$ تابع احتمال توأم دو متغیره و $p(x)$ احتمال عدم تجاوز متغیر x می‌باشد. تابع توزیع احتمال $f(x,y)$ می‌تواند از آنتروپی ماکزیمم شده معادله ۷ و تابع لگرانژ (معادله ۸) با کاربرد روش بهینه‌سازی کلاسیک به‌دست آید. با معرفی مجهولات یا ضرایب لگرانژ به صورت $(-\lambda_0, \lambda_1, \lambda_2, \lambda_3)$, معادله ۷ را می‌توان به فرم تابع لگرانژ زیر در نظر گرفت:

$$\sum_{x,y} \left\{ 1 + \ln f(x,y) + (\lambda_0 - 1) + \right\} df(x,y) = 0 \quad [10]$$

یا

$$f(x,y) = \sum_{x,y} \exp(-\lambda_0 - \lambda_1 x - \lambda_2 y - \lambda_3 xy) \quad [11]$$

۵. پارامترهای مدل

با محاسبه ضرایب لگرانژ، توزیع احتمال شرطی به‌دست می‌آید. تعداد پارامترها برابر با تعداد قیود (m) است. اطلاعات لازم برای برآورد پارامترها شامل (الف) میانگین متغیر x یا \bar{x} , (ب) میانگین متغیر y یا \bar{y} و (ج) کوواریانس x و y یا S_{xy} هستند. مقادیر پارامترهای $\lambda_0, \lambda_1, \lambda_2$ و λ_3 را می‌توان با برابر قرار دادن معادلات ۳ و ۱۱ به شرح زیر به‌دست آورد (۵):

$$f(x,y) = \sum_{x,y} \exp(-\lambda_0 - \lambda_1 x - \lambda_2 y - \lambda_3 xy) = 1 \quad [12]$$

از معادله فوق نتیجه می‌شود:

$$\lambda_0 = \ln \sum_{x,y} \exp \{-\lambda_1 x - \lambda_2 y - \lambda_3 xy\} \quad [13]$$

یا

C_p ، به ترتیب با استفاده از روابط ۱۷ و ۱۹ محاسبه شدند که خلاصه آنها در جدول ۱ آورده شده است. سپس مقدار ضریب C_p از معادله ۲۰ با توجه به داده های مشاهداتی بارش و رواناب محاسبه شد. عدد بدست آمده با مقادیر جدول ۱ مقایسه و Z و β و α متناظر با آن استخراج گردید. با در دست داشتن β و Z ، مقادیر پارامترهای d_1, d_2, d_3 و k به ترتیب از معادلات ۱۶، ۱۸، ۱۶ و ۲۴ بدست می آیند. بعد از تعیین پارامترها،تابع احتمال شرطی در مقیاس زمانی ماهانه به ازای ضریب رواناب، α ، معلوم بدست می آید. در شکل ۲ مراحل محاسبه پارامترهای تابع توزیع احتمال شرطی و تخمین رواناب حاصل از بارش معین بازای دوره بازگشت و ضریب رواناب معلوم از روی مقادیر مشاهداتی بصورت طرح واره نشان داده شده است. مدل توزیع احتمال شرطی بارش رواناب روی حوضه کسیلیان برای پیش‌بینی رواناب در مقیاس ماهانه و در شش دوره بازگشت مختلف، ۲، ۵، ۱۰، ۲۰، ۵۰ و ۱۰۰ ساله به کار برده شد. احتمالات شرطی تجمعی رواناب برای بارش معلوم ($F(y/x)$) برای دوره های بازگشت T انتخابی با استفاده از معادله ۲۷ بدست آمد.

احتمالات تجاوز مربوط به بارش، $P(x)$ ، برای سری بارش ماهانه در خلال سالهای ۱۳۴۹ تا ۱۳۸۵ به وسیله فرمول ویل تعیین گردید. پس از محاسبه مقادیر $F(y/x)$ و $P(x)$ ، مقدار تابع (v) با استفاده از معادله ۲۵ برای دوره های بازگشت انتخابی بدست آمد. آنکه شش مقدار فرضی برای ضریب رواناب، α ، شامل $0/4, 0/5, 0/6, 0/7, 0/8$ و $0/9$ در نظر گرفته شد. نسبت رواناب به میانگین دراز مدت رواناب، v ، با معلوم بودن تابع (v) بودن تابع ($g(v)$) و پارامترهای مدل با استفاده از روش عددی نیوتون رافسون از رابطه ۲۶ تخمین زده شد. سپس مقدار رواناب، y ، از ضرب کردن میانگین دراز مدت رواناب ماهانه، \bar{y} ، در مقدار v بدست آمد. این عملیات برای همه ماههای سال انجام شد که برای رعایت اصل خلاصه‌نویسی فقط نتایج مربوط به ماه اردیبهشت ارائه شد.

که در آن، $F(y/x)$ تابع توزیع احتمال شرطی تجمعی برای یک معین، $f(x,y)$ تابع چگالی احتمال و $P(x)$ احتمال تجمعی مربوط به داده های بارش (x) است که از فرمول موقعیت نموداری ویل به صورت زیر بدست می آید:

$$P(x) = \frac{M}{N+1} \quad [22]$$

که در آن M رتبه یک رویداد در ترتیب نزولی و N تعداد کل رویدادهاست.

اگر u و v به ترتیب نشان دهنده بارش بی بعد (x/\bar{x}) و رواناب بی بعد (\bar{y}/y) باشند، آنگاه رابطه u با v به صورت $v = \alpha u$ است که در آن α ضریب رواناب است. طبق آگراوال و همکاران (۵) توزیع احتمال شرطی تجمعی (معادله ۲۱) به صورت زیر است:

$$F(y/x) = \frac{k \exp(-d_1 v/\alpha) \left\{ 1 - \exp(-d_2 v - d_3 v^2/\alpha) \right\}}{\bar{x}(d_2 + d_3 v/\alpha) P(x)} \quad [23]$$

که در آن k عبارت است از:

$$k = \frac{d_3 \exp(-\beta)}{E_1(\beta)} \quad [24]$$

معادله ۲۴ را می توان به صورت زیر ساده تر کرد:

$$F(y/x) = \frac{g(v)}{\bar{x}P(x)} \quad [25]$$

که در آن تابع $g(v)$ عبارت است از:

$$g(v) = \frac{k \exp(-d_1 v/\alpha) \left\{ 1 - \exp(-d_2 v - d_3 v^2/\alpha) \right\}}{d_2 + d_3 v/\alpha} \quad [26]$$

برای توزیع احتمالی شرطی، دوره بازگشت T به صورت زیر بیان می گردد:

$$T(y/x) = \frac{1}{1 - F(y/x)} \quad [27]$$

که در آن، $T(y/x)$ دوره بازگشت رواناب برای یک رویداد بارش معین و $F(y/x)$ تابع توزیع احتمال شرطی تجمعی رواناب y به ازای بارش معین x است.

برای محاسبه پارامترهای توزیع احتمال شرطی ابتدا مقادیر انتگرال نمائی ($E_1(\beta)$) برای مقادیر مختلف ضریب β از $0/1$ تا $1/0$ تعیین و سپس مقادیر تابع Z و ضریب تغییرات ضریبی،

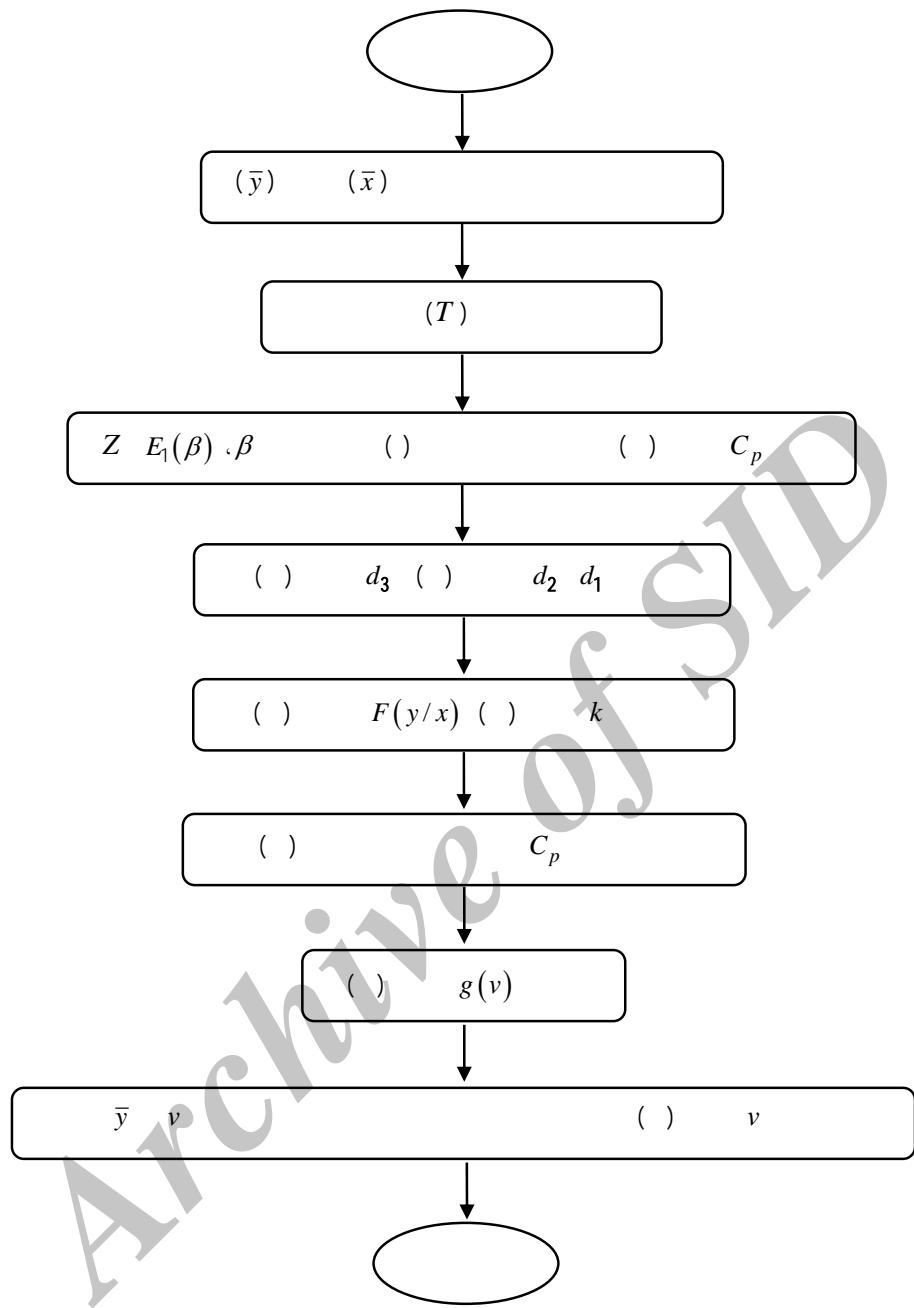
جدول ۱. مقادیر محاسبه شده انتگرال نمائی (β) , تابع Z و ضریب تغییرات ضربی C_p برای مقادیر مختلف ضریب β .

دوره بازگشت مقدار رواناب برای همه ماهها، کاهش می‌یابد. هرچند، نرخ کاهش مقادیر رواناب با افزایش دوره بازگشت به تدریج کاهش می‌یابد. کاهش میزان رواناب با افزایش دوره بازگشت در این مدل، به دلیل شرط وقوع مقدار بارش معین می‌باشد. زیرا به ازای مقدار بارش معین برای ضرب رواناب معلوم، رواناب ایجاد شده نمی‌تواند از مقدار معینی بیشتر باشد، بنابراین، با افزایش دوره بازگشت میزان رواناب کاهش پیدا می‌کند. هم‌چنین با توجه به جدول ۳ می‌توان نتیجه گرفت که برای یک دوره بازگشت و سطح احتمال وقوع بارش خاص، با افزایش ضرب رواناب، مقدار رواناب خروجی از حوضه افزایش می‌یابد. این نتایج با نتایج آگراوال و همکاران (۵) برای حوضه سد ماتاتیلا روی رودخانه بتوا در هندوستان کاملاً همخوانی دارد.

نتایج و بحث

جدول ۲ مقادیر برآورده شده پارامترهای تابع توزیع احتمال شرطی بر اساس سری داده‌های ماهانه حوضه کسیلیان در خلال سال‌های ۱۳۴۹ تا ۱۳۸۵ را برای ماههای مختلف نشان می‌دهد.

مقدار پارامتر C_p با توجه به سری داده‌های بارش و رواناب هر ماه به دست آمد. به ازای C_p به دست آمده، مقدار β ، $E_1(\beta)$ و Z مانند از جدول ۱ استخراج و در جدول ۲ آورده شده‌اند. بقیه پارامترها شامل d_1, d_2, d_3, d_4 و k به ترتیب از معادلات ۱۶، ۱۶ و ۲۴ محاسبه و در جدول ۲ درج شده‌اند. جدول ۳ نمونه‌ای از رواناب محاسبه شده در حوضه کسیلیان را در اردیبهشت ماه به ازای احتمالات مختلف وقوع بارش، مقادیر ضریب رواناب و دوره‌های بازگشت مختلف نشان می‌دهد. به طوریکه از این جدول می‌توان استنباط کرد، در یک سطح احتمال وقوع بارش معین و ضریب رواناب معلوم، با افزایش

شکل ۲. طرح‌واره محاسبه پارامترهای تابع توزیع احتمال شرطی و تخمین رواناب حاصل از بارش معین به ازای دوره بازگشت و ضریب رواناب معلوم

جدول ۲. پارامترهای مدل توزیع احتمال شرطی بارش - رواناب حوضه کسیلیان برای ماههای مختلف (۱۳۴۹-۱۳۸۵).

پارامترها				Z	$E_1(\beta)$	β	(C_p)	ماه
k	d_3	d_2	d_1					
۰/۸۹۰۴	۰/۱۳۹۵	۰/۸۷۶۴	۰/۸۷۶۴	-۰/۱۵۹۲	۰/۰۰۰۶	۵/۵۰۵۰	۰/۱۱۴۴	فروردین
۰/۷۳۴۵	۰/۷۳۷۴	۰/۵۶۴۳	۰/۵۶۴۳	-۱/۳۰۶۷	۰/۶۵۱۸	۰/۴۳۱۹	۰/۴۰۹۱	اردیبهشت
۰/۸۹۷۸	۰/۱۲۷۸	۰/۸۸۵۸	۰/۸۸۵۸	-۰/۱۴۴۲	۰/۰۰۰۳	۶/۱۴۲۱	۰/۱۰۶۱	خرداد
۰/۷۴۸۹	۰/۵۷۲۶	۰/۶۲۵۲	۰/۶۲۵۲	-۰/۹۱۵۸	۰/۳۸۶۳	۰/۶۸۲۷	۰/۳۴۵۴	تیر
۰/۷۳۹۵	۰/۶۶۱۲	۰/۵۹۰۷	۰/۵۹۰۷	-۱/۱۱۹۴	۰/۵۲۷۵	۰/۵۲۷۷	۰/۳۹۰۹	مرداد
۰/۷۴۳۰	۰/۶۲۲۸	۰/۶۰۵۱	۰/۶۰۵۱	-۱/۰۲۹۳	۰/۴۶۵۷	۰/۵۸۷۹	۰/۳۶۵۹	شهریور
۰/۸۲۱۸	۰/۲۷۷۵	۰/۷۷۸۳	۰/۷۷۸۳	-۰/۳۵۶۶	۰/۰۳۸۱	۲/۱۸۲۸	۰/۲۰۱۳	مهر
۰/۷۷۵۳	۰/۴۲۷۰	۰/۶۹۲۵	۰/۶۹۲۵	-۰/۶۱۶۵	۰/۱۷۹۱	۱/۱۲۳۳	۰/۲۷۹۹	آبان
۰/۹۰۶۹	۰/۱۱۳۸	۰/۸۹۷۱	۰/۸۹۷۱	-۰/۱۲۶۹	۰/۰۰۰۱	۷/۰۷۲۰	۰/۰۹۶۰	آذر
۰/۸۹۹۳	۰/۱۲۵۵	۰/۸۸۷۶	۰/۸۸۷۶	-۰/۱۴۱۴	۰/۰۰۰۳	۶/۲۷۸۸	۰/۱۰۴۵	دی
۰/۹۱۷۱	۰/۰۹۸۹	۰/۹۰۹۵	۰/۹۰۹۵	-۰/۱۰۸۸	۰/۰۰۰۱	۸/۳۶۰۶	۰/۰۸۵۰	بهمن
۰/۹۱۲۴	۰/۱۰۵۷	۰/۹۰۳۸	۰/۹۰۳۸	-۰/۱۱۷۰	۰/۰۰۰۱	۷/۷۷۲۵	۰/۰۹۰۱	اسفند

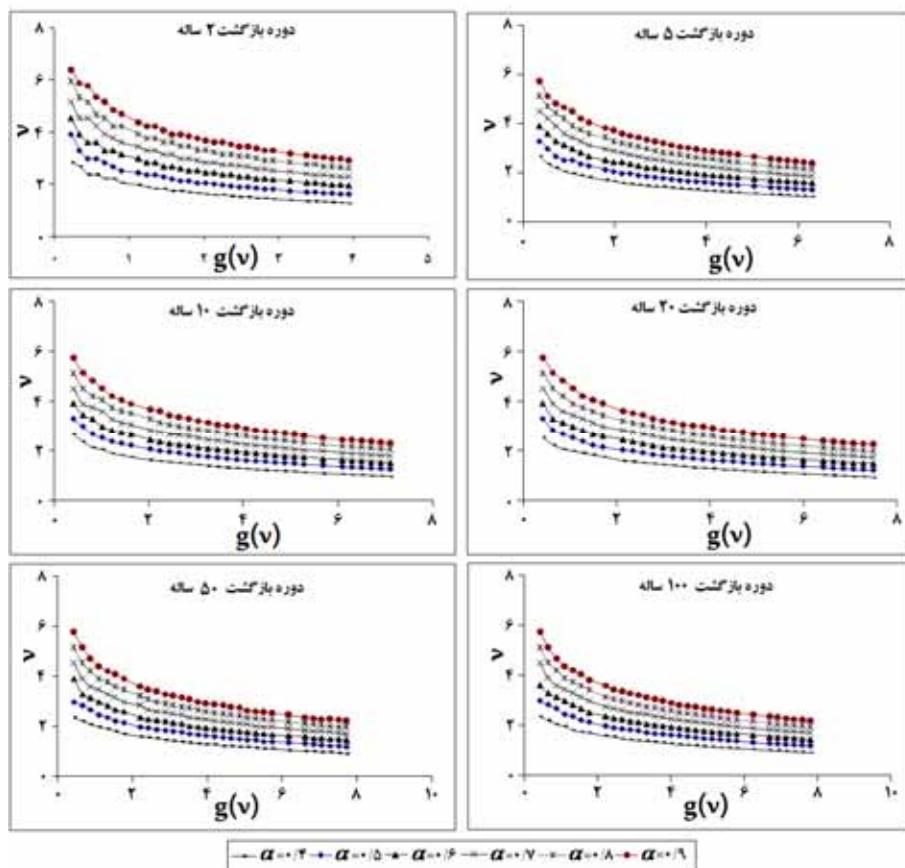
حوضه کسیلیان که منحصر از اوخر خرداد تا اوایل آبان رخداده بودند و با تعیین شماره منحنی (CN) برای مناطق مختلف حوضه با توجه به پوشش و کاربری اراضی آن، ضریب رواناب را برای مناطق مختلف این حوضه به دست آورده‌اند که با میانگین‌گیری وزنی مقدار ضریب رواناب متوسط برای کل حوضه حدود 0.33 به دست می‌آید. این مقدار با نتایج مطالعه حاضر متفاوت است. به نظر می‌رسد این اختلاف به دلیل تفاوت در محدوده زمانی مورد بررسی در دو مطالعه باشد. در مطالعه حاضر ضریب رواناب به طور ماه به ماه بحث شده ولی در مطالعه شریفی و همکاران (۲) ضریب رواناب بر اساس سیلاب‌های مشاهداتی در محدوده زمانی اوخر خرداد تا اوایل آبان تعیین شده است. شکل ۳ نمودار تغییرات رواناب استاندارد شده ۷ (نسبت رواناب به میانگین رواناب) را به ازای تابع $y = 8$ برای مقادیر مختلف ضریب رواناب α و دوره بازگشت T در اردیبهشت ماه در حوضه کسیلیان نشان می‌دهد. از این شکل می‌توان مشاهده نمود که نسبت ۷ به طور نمایی با تابع $y = 8$ برای همه مقادیر دوره بازگشت و ضریب رواناب

میانگین مقدار مشاهداتی رواناب در ماه اردیبهشت و در حوضه کسیلیان در دوره آماری (۱۳۴۹ تا ۱۳۸۵) برابر 0.65 مترمکعب بر ثانیه است، با توجه به جدول ۳، این رقم بسیار نزدیک به مقدار تخمین‌زده شده از روی مدل برای رواناب در سطح احتمال 50% بازای ضریب رواناب 0.5 و دوره بازگشت ۲ سال است. همچنین رقم مذکور بازای مقادیر ضریب رواناب 0.5 ، 0.6 ، 0.6 و 0.7 به ترتیب در دوره‌های بازگشت 5 ، 10 ، 20 و 50 ساله بسیار نزدیک است.

از مقایسه میانگین مقادیر مشاهداتی رواناب ماهانه حوضه کسیلیان با مقادیر حاصل از مدل برای سایر ماههای سال نیز نتایج مشابهی به دست آمد. بنابراین، می‌توان استنباط کرد که مدل توسعه داده شده به ازای ضریب رواناب حدود 0.6 به طور رضایت‌بخشی رواناب خروجی از حوضه را برای دوره‌های بازگشت مختلف تخمین می‌زند. آگراوال و همکاران (۵) با استنباطی مشابه مقدار ضریب رواناب 0.7 را برای حوضه سد ماتاتیلا روی رودخانه بتوا در هندوستان توصیه نمودند. شریفی و همکاران (۲) با استفاده از اطلاعات مربوط به ۳۱ سیلاب در

جدول ۳. مقادیر رواناب تخمینی مدل برای دوره‌های بازگشت و ضرایب رواناب مختلف در سطوح احتمال بارش مختلف برای اردیبهشت ماه در حوضه کسیلیان.

رواناب تخمینی (m^3/s)										دوره بازگشت (سال) (α)	ضریب رواناب		
احتمال وقوع بارش													
۰/۹۵	۰/۸۴	۰/۷۶	۰/۶۵	۰/۵۰	۰/۳۸	۰/۳۰	۰/۲۲	۰/۱۱					
۰/۴۳	۰/۴۵	۰/۴۷	۰/۵۰	۰/۵۴	۰/۵۹	۰/۶۴	۰/۶۹	۰/۸۰	۰/۴	۲			
۰/۵۵	۰/۵۸	۰/۵۹	۰/۶۳	۰/۶۷	۰/۷۵	۰/۸۰	۰/۸۵	۱/۰۱	۰/۵				
۰/۶۷	۰/۶۹	۰/۷۲	۰/۷۵	۰/۸۲	۰/۹۰	۰/۹۶	۱/۰۶	۱/۲۲	۰/۶				
۰/۷۷	۰/۸۰	۰/۸۴	۰/۸۸	۰/۹۶	۱/۰۶	۱/۱۱	۱/۲۲	۱/۰۳	۰/۷				
۰/۸۸	۰/۹۳	۰/۹۶	۱/۰۳	۱/۰۹	۱/۲۲	۱/۲۷	۱/۴۳	۱/۷۴	۰/۸				
۰/۹۸	۱/۰۳	۱/۰۷	۱/۱۴	۱/۲۲	۱/۳۲	۱/۴۳	۱/۵۸	۱/۹۵	۰/۹				
۰/۳۷	۰/۴۰	۰/۴۲	۰/۴۳	۰/۴۶	۰/۵۱	۰/۶۰	۰/۶۴	۰/۷۵	۰/۴	۵			
۰/۴۸	۰/۵۰	۰/۵۲	۰/۵۷	۰/۶۵	۰/۶۶	۰/۷۲	۰/۸۱	۰/۹۰	۰/۵				
۰/۵۶	۰/۵۷	۰/۶۰	۰/۶۶	۰/۶۹	۰/۷۹	۰/۸۵	۰/۹۸	۱/۱۱	۰/۶				
۰/۶۴	۰/۶۷	۰/۷۰	۰/۷۵	۰/۸۳	۰/۹۰	۱/۰۰	۱/۱۲	۱/۲۲	۰/۷				
۰/۷۳	۰/۷۶	۰/۷۹	۰/۸۸	۰/۹۵	۱/۰۶	۱/۱۴	۱/۱۱	۱/۰۳	۰/۸				
۰/۸۳	۰/۸۶	۰/۸۸	۰/۹۶	۱/۱۳	۱/۲۱	۱/۲۷	۱/۴۰	۱/۶۳	۰/۹				
۰/۳۴	۰/۳۶	۰/۳۹	۰/۴۱	۰/۴۵	۰/۵۰	۰/۵۷	۰/۶۱	۰/۷۲	۰/۴	۱۰			
۰/۴۴	۰/۴۶	۰/۴۸	۰/۵۳	۰/۵۸	۰/۶۲	۰/۶۷	۰/۷۷	۰/۹۰	۰/۵				
۰/۵۳	۰/۵۴	۰/۵۶	۰/۶۲	۰/۶۶	۰/۷۶	۰/۸۲	۰/۹۴	۱/۱۱	۰/۶				
۰/۶۰	۰/۶۴	۰/۶۷	۰/۷۱	۰/۷۸	۰/۸۸	۰/۹۵	۱/۰۸	۱/۲۷	۰/۷				
۰/۶۹	۰/۷۳	۰/۷۶	۰/۸۴	۰/۹۰	۱/۰۱	۱/۰۸	۱/۲۳	۱/۴۳	۰/۸				
۰/۷۸	۰/۸۴	۰/۸۵	۰/۹۲	۱/۰۱	۱/۱۵	۱/۲۲	۱/۳۹	۱/۶۳	۰/۹				
۰/۳۲	۰/۳۴	۰/۳۷	۰/۳۹	۰/۴۴	۰/۴۹	۰/۵۴	۰/۵۹	۰/۶۹	۰/۴	۲۰			
۰/۴۲	۰/۴۴	۰/۴۶	۰/۵۰	۰/۵۶	۰/۶۰	۰/۶۶	۰/۷۴	۰/۹۰	۰/۵				
۰/۵۰	۰/۵۲	۰/۵۵	۰/۵۹	۰/۶۵	۰/۷۳	۰/۸۰	۰/۹۱	۱/۰۶	۰/۶				
۰/۵۸	۰/۶۲	۰/۶۵	۰/۶۹	۰/۷۴	۰/۸۵	۰/۹۳	۱/۰۴	۱/۲۲	۰/۷				
۰/۶۷	۰/۷۱	۰/۷۴	۰/۸۰	۰/۸۸	۰/۹۷	۱/۰۵	۱/۱۸	۱/۴۳	۰/۸				
۰/۷۶	۰/۸۱	۰/۸۳	۰/۸۹	۰/۹۸	۱/۱۲	۱/۱۹	۱/۳۴	۱/۶۳	۰/۹				
۰/۳۱	۰/۳۲	۰/۳۵	۰/۳۷	۰/۴۳	۰/۴۸	۰/۵۲	۰/۵۸	۰/۶۹	۰/۴	۵۰			
۰/۴۰	۰/۴۲	۰/۴۴	۰/۴۸	۰/۵۵	۰/۵۹	۰/۶۴	۰/۷۲	۰/۹۰	۰/۵				
۰/۴۸	۰/۵۱	۰/۵۴	۰/۵۷	۰/۶۳	۰/۷۱	۰/۷۸	۰/۸۸	۱/۰۶	۰/۶				
۰/۵۶	۰/۶۱	۰/۶۳	۰/۶۸	۰/۷۰	۰/۸۳	۰/۹۰	۱/۰۲	۱/۲۲	۰/۷				
۰/۶۶	۰/۷۰	۰/۷۳	۰/۷۸	۰/۸۶	۰/۹۵	۱/۰۳	۱/۱۵	۱/۴۳	۰/۸				
۰/۷۴	۰/۷۹	۰/۸۲	۰/۸۸	۰/۹۷	۱/۰۹	۱/۱۶	۱/۳۱	۱/۵۸	۰/۹				
۰/۳۰	۰/۳۱	۰/۳۴	۰/۳۶	۰/۴۲	۰/۴۷	۰/۵۱	۰/۵۷	۰/۶۹	۰/۴	۱۰۰			
۰/۳۹	۰/۴۱	۰/۴۳	۰/۴۷	۰/۵۴	۰/۵۸	۰/۶۳	۰/۷۱	۰/۹۰	۰/۵				
۰/۴۷	۰/۵۰	۰/۵۳	۰/۵۶	۰/۶۱	۰/۶۹	۰/۷۷	۰/۸۵	۱/۰۶	۰/۶				
۰/۵۵	۰/۶۰	۰/۶۲	۰/۶۷	۰/۶۸	۰/۸۲	۰/۸۹	۱/۰۱	۱/۲۲	۰/۷				
۰/۶۵	۰/۶۹	۰/۷۲	۰/۷۷	۰/۸۵	۰/۹۴	۱/۰۱	۱/۱۳	۱/۴۳	۰/۸				
۰/۷۳	۰/۷۸	۰/۸۰	۰/۸۶	۰/۹۶	۱/۰۷	۱/۱۴	۱/۲۹	۱/۵۸	۰/۹				

شکل ۳. نمودارهای تغییرات رواناب استاندارد شده ۷ (نسبت رواناب به میانگین رواناب) به ازای تابع $(v)^8$ برای مقادیر مختلف ضریب رواناب α و دوره بازگشت T در اردیبهشت ماه برای حوضه کسیلیان

رواناب $0/6$ موردنظر باشد، با توجه به رابطه 27 مقدار $(y/x)F$ برابر $95/0$ بدست می‌آید. با قرار دادن مقادیر فرق در رابطه 25 مقدار تابع $(v)^8$ معادل $6/08$ به دست می‌آید. اینک در شکل 3 از روی نمودار مربوط به دوره بازگشت 20 ساله و منحنی مربوط به ضریب رواناب $0/6$ مقدار رواناب بی بعد (v) به ازای $6/08$ حدود $1/7$ تخمین زده می‌شود. با توجه به اینکه مقدار میانگین رواناب ماهانه اردیبهشت ماه در حوضه کسیلیان $0/65$ مترمکعب بر ثانیه است، مقدار رواناب ماهانه با دوره بازگشت 20 ساله با فرض ضریب رواناب $0/6$ به شرط وقوع بارشی به ارتفاع 30 میلی‌متر معادل $1/11$ مترمکعب بر ثانیه به دست می‌آید.

کاهش می‌یابد. با داشتن مقادیر میانگین بارش \bar{x} ، میانگین رواناب \bar{y} ، احتمال بارش $P(x)$ و احتمال شرطی رواناب $F(y/x)$ برای مقادیر ضریب رواناب و دوره بازگشت مختلف، می‌توان با استفاده از این نمودارها مقدار رواناب حوضه کسیلیان را در ماه اردیبهشت تعیین نمود. برای مثال اگر میانگین بارش اردیبهشت ماه 80 میلی‌متر و مقدار بارش مشاهده شده در یک سال بخصوص، برای ماه مذکور 30 میلی‌متر باشد و رتبه این رویداد بین مشاهدات در ترتیب صعودی 3 فرض شود، با توجه به اینکه کل داده ها برابر $N=37$ (دوره $1349-1385$) می‌باشد، بنابراین مقدار $P(x)$ از رابطه 22 معادل $0/08$ به دست می‌آید. اگر تخمین رواناب ماهانه اردیبهشت ماه با دوره بازگشت 20 ساله و ضریب

نتیجه‌گیری

مقدار ضریب رواناب و دوره بازگشت معین حوضه مذکور بسیار قابل استفاده هستند. نتایج نشان داد که بهطور کل، در یک سطح احتمال و ضریب رواناب معین، رواناب تخمینی با افزایش دوره بازگشت، کاهش می‌یابد، هرچند، نرخ کاهش با افزایش دوره بازگشت کم می‌شود. با توجه به قابلیت‌های بالای مدل ماکریم آنتروپی در تخمین رواناب ماهانه حوضه، پیشنهاد می‌شود که مدل بارش-رواناب مذکور برای حوضه‌های دیگر کشور نیز توسعه داده شود و نتایج آنها با نتایج دیگر مدل‌های بارش-رواناب متداول مقایسه شود.

در این مطالعه با استفاده از مدل توزیع احتمال شرطی، مبنی بر اصل حداقل آنتروپی، رواناب حوضه کسیلیان مدل‌بندی شد. میزان رواناب ماهانه حوضه پس از تخمین پارامترها بازای دوره‌های بازگشت مختلف و ضریب رواناب از روی مقادیر مشاهداتی تخمین‌زده شد. نتایج نشان داد که مدل توسعه داده شده به ازای ضریب رواناب $0/6$ به‌طور رضایت‌بخشی رواناب خروجی از حوضه را برای دوره‌های بازگشت مختلف تخمین می‌زند. به منظور تخمین آسان و سریع رواناب حوضه مورد مطالعه نمودارهای g^7 (تابعی از g) نسبت رواناب به میانگین رواناب) برای منطقه مورد مطالعه رسم شدند که در تعیین مقدار رواناب حوضه در سطوح احتمال متفاوت برای

منابع مورد استفاده

۱. بی‌نام. ۱۳۸۰. گزارش‌های آماری حوضه آبریز کسیلیان. سازمان تحقیقات منابع آب.
۲. شریفی، م، ح. رفاهی و م. م. اردلان. ۱۳۷۵. ارزیابی ضریب رواناب ناشی از بارش در حوضه معرف کسیلیان، مجله علوم کشاورزی ایران (۳): ۶۳-۷۹.
۳. مسعودیان س. ا. ۱۳۸۵. مرزبندی مناطق آبی ایران به کمک شاخص آشفتگی بارش. مجله پژوهشی علوم انسانی دانشگاه اصفهان (۱): ۲۰-۱۴.

4. A1-Zahrani, M. and T. Husain. 1998. An algorithm for designing a precipitation network in the south-western region of Saudi Arabia. *J. Hydrol.* 205: 205-216.
5. Agrawal, D., J. K. Singh and A. Kumar. 2005. Maximum entropy-based conditional probability distribution runoff model. *Biosys. Eng.* 90(1): 103-113.
6. Amoroch, J. and B. Espildora. 1973. Entropy in the assessment of uncertainty in hydrologic systems and models. *Water Resour. Res.* 9(6): 1551-1522.
7. Brunsell, N. A. 2010. A multiscale information theory approach to assess spatial-temporal variability of daily precipitation. *J. Hydrol.* 385: 165-172.
8. Harmancioglu, N. B. 1984. Entropy concept as used in determination of optimum sampling intervals. Proc. of Hydrosoft 84, International Conf. on Hydraulic Engineering Software, September 10-14, 1984. Portoroz, Yugoslavia, pp. 6-99 and 6-110.
9. Harmancioglu, N. B. and N. Alpaslan. 1992. Water quality monitoring network design: A problem of multi-objective decision making. *Water Resour. Bull.* 28(1): 179-192.
10. Jha, R. and V. P. Singh. 2008. Evaluation of riverwater quality by entropy. *KSCE J. Civil Eng.* 12(1): 61-69.
11. Karamouz, M., A. K. Nokhandan, R. Kerachian and C. Maksimovic. 2009. Design of on-line river water quality monitoring systems using the entropy theory: a case study. *Environ. Monit. Assess.* 155(1-4): 63-81.
12. Masoumi, F. and R. Kerachian. 2008. Assessment of the groundwater salinity monitoring network of the Tehran region: application of the discrete entropy theory. *Water Sci. Technol.* 58(4): 765-771.
13. Mishra, A.K. and P. Coulibaly. 2010. Hydrometric network evaluation for Canadian watersheds. *J. Hydrol.* 380: 420-437.
14. Mishra, A.K., M. Ozger and V. P. Singh. 2009. An entropy-based investigation into the variability of precipitation. *J. Hydrol.* 370: 139-154

15. Montesarchio, V. and F. Napolitano. 2010. A single-site rainfall disaggregation model based on entropy. International Workshop Advances in Statistical Hydrology. May 23-25, Taormina, Italy.
16. Nash, J. E. 1957. The form of the instantaneous unit hydrograph. IASH Pub., 45 (3): 114–121.
17. Shannon, C.E. 1948. A mathematical theory of communications, I and II. Bell Sys. Technol. J. 27: 379-423.
18. Singh, V. P. 1987. On derivation of the extreme value (EV) type III distribution for low flows using entropy. Hydrol. Sci. J. 32(4): 521-533.
19. Singh, V. P. and K. Singh. 1985. Derivation of the Pearson type (PT)-III distribution by using the principle of maximum entropy (POME). J. Hydrol. 80: 197–214.
20. Singh, V. P. and D. A. Woolhiser. 2002. Mathematical modeling of watershed hydrology. J. Hydrol. Eng. 7(4): 270-292.
21. Sonuga, J. O. 1972. Principle of maximum entropy in hydrology frequency analysis. J. Hydrol. 17: 177–191.
22. Sonuga, J. O. 1976. Entropy principle applied to the rainfall-runoff process. J. Hydrol. 30: 81–94.
23. Sugawara, M. 1995. Tank Model. PP. 165-214. In. Singh, V.P. (Ed.), Computer Models of Watershed Hydrology. Water Resour. Pub., Colorado, USA.

Archive of SID